

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XCIV [i. e. XCV]. An Iure diuino eße Iudicem Confitentium Sacerdote[m]
doceat Euangelium?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

QVÆSTIO XCV.

An Sacerdos iure diuino Iudex Confitentium esse doceatur ex Euangelio?

LVTHERANI æquè ac CALVINIANI negant esse Iudices Absoluentes; sed prædicatores Annunciantes Absolutionem à Deo factam Pœnitentibus: Ideoq; nullo iure opus esse Confessione, vt Sacramentali.

SVADENT istis LVTHERANI, I. Melanch. in Apolog. Conf. Aug. art. de Confess. Dicunt, Iudicem debere cognoscere causam, priusquam pronunciet, hoc nihil ad rem pertinet: Quia Absolutio est executio alicuius beneficii; nõ Iudicium. Idem in Locis anno 1547. de Confess. Quia differunt Iudicium & Euangelii ministerium. In Iudicio necesse est fieri Cognitionem: At Ministerium Euangelii est mandatum certum impertiendi beneficii, sc. annuncianda Remissionis peccatorum, siue nota sint, siue ignota. Infra: Ministerium est testimonium diuina Absolutionis. Infra. Quod Euangelium multis applicari possit, hoc testatur. Quodcumq; solueritis. &c.

2. CALVINVS Inst. l. 3. c. 4. §. 18. Quod contendunt, Non fieri posse iudicium, nisi causâ cognitâ: in promptu solutio est: Temere hoc sibi arrogare, qui sunt à seipsis Iudices reati. &c. Ac si esset Iurisdictio Quæstioni adiuncta: Hoc ius fuisse Apostolis incognitum, tota eorum Dactrina clamat. Ibidem ait, Remittere peccata, esse, polliceri credentibus ex Verbo Dei remissionem: Retinere, esse, edicere damnationem non amplectentibus Christum. Similia & ceteri.

AUTOR, Sacerdotes audiunt confitentes, & absoluunt pœnitentes vt Iudices. I. Teste S. Scriptura in meo Antichristop. 3. q. 37. Neque negant aduersarii, Matth. 16. Tibi dabo. &c. Matth. 18. Quæcumq; allig. &c. Ioan. 20. Quorum remisseritis. &c. promitti, darique potestatem Remittendi peccata, & Retinendi: at negât Modũ Iudicalem; affirmât annunciâlẽ.

Nos hanc negamus; asserimus illã. I.

Ex metaphora Claves. Hæ dantur ad aperiendum vel claudendum; non ad significandum esse clausum aut apertũ. Dein; dantur Magistratibus in signum potestatis practicæ, non significatiuæ. Hinc, Apoc. 3. Qui habet Clauem David; qui aperit, & nemo claudit: claudit & nemo aperit: hoc omnes exponunt de Iudiciaria Christi potestate: At suas Christus Claves communicauit Petro & Apostolis: ergo & Iudiciariam potestatem.

2. Ex Ligare, & Soluere: Hæ actum sonant, non significationem aut annunciationem: alioquin fuisset dicendum; Quæcumq; ERANT, non ERVNT soluta. Et remissa fuerunt, non, remittuntur eis.

3. Ex Quorum, sc. non omnium indefinite, sicut Matth. 28. Predicete Euangelium omni creat. &c. sed discretè, scilicet quorum peccata iudicarint absoluenda.

4. Ex ceremonia, In sufflavit: quo dedit Sp. Sanctum peccata vt flammã flau, extinguendi: Iuxta Isa. 44. Deleui, vt nubẽ; peccata tua. Non igitur impertit Annunciandi Spiritum; quem Act. 2. in specie linguarum misit. Ita S. Patres.

5. Ex Ratione. Nam si Annunciando tantum fiat ad significandum, peccata iã esse remissa per Fidem; ergo. 1. Annunciatio ea necessaria non est; iam enim fides perfecit quod necesse fuerat. 2. Perire nemo posset ex eo tantum, quod habere non queat Sacerdotem à quo reconcilietur: cũ fides cũctis esse prompta queat: at posse etiã sic perire testatur S. Aug. ep. 180. 3. Surdi reconciliari non possent; quia annunciantẽ non audiunt. Eccl. 32. Non effundas sermonem, ubi non est auditus. 4. Omnis homo, laicus, scemina, infidelis, absoluere posset; quia annunciare potest.

Dico

DICO AD I. Beneficium Redētoris factum constat omnibus in genere; at in specie an hic & ille &c. sint illius capaces, an non, hoc iudicii est; neu contra istud fiat: Matth. 7. *Ne mittatis margaritas vestras ante porcos.*

AD II. Tit. 1. *Nec quisquam sibi sumis honorem Sacerdotalis iudicii huius; sed qui Vocatus à Deo est.* Et ritè vocato ac exposito Sacerdoti data est potestas Cognitionis, & Iurisdictionis vel ad Absolendum, aut ad retinendum.

QVÆSTIO XCVI.

*An Cognitionem peccatorum pertinere ad Sacerdotes doceant
Figura?*

LVTHERANI, ve Kemnitius p. 2. Exam. pag. 986. Et CALVINIANI negant: typos nostros refutantes.

SVADENT sic. 1. Calvinus Inst. l. 3. c. 4. § 4. *Misit Dominus Mat. 8 leprosos ad Sacerdotes. Misitne ad Confessionem? Quis unquam audivit audiendus Confessionibus præfectos Leviticos Sacerdotes?* 2. Ibid. Leu. 13. 14. *De lepra pronuntiare, Sacerdotum est. At translato Sacerdotio, necesse est Legis translatione fieri. Omnia Sacerdotia ad Christum translata sunt: in eo completa & finita.* 3. Ibid. *Importuna est eorum allegoria, qua legem merè politicam inter ceremonias reponit. &c. Ad veros Christi Ministros nil in hoc legale pertinet.* 4. Kemn. *Quando quis adducebat hostiam pro peccato. Num. 5. L. 11 non exigebatur, ut peccatum in specie Sacerdoti exponeret.* 5. Baptizandi, Matth. 3. Mar. 1. *confitebantur peccata Ioanni in genere, non in specie; id est, Agnoscebant peccata sua. Ita Calvin. & Kemn.* 6. Calvin. *Dominus Iudæis, non Apostolis de Lazaro dixit: Soluite. Neque allegoriæ valent ad confirmanda dogmata. Ad ignoscendum magis nos flectere debet iudicis exemplum; ut ne vinculum vellent, quem ipse solussit à morte.*

AUTOR. Typi præteriti ostendunt rem figuratâ præsentē; non directè probant subinde. Sicut tamen Baptismus & Eucharistia docentur ex Figuris in lege Naturæ, & Moyfis; ex Christi promissione, ex Institutione, & Usu: Sic & Confessio: Quanto magis hæc est de peccatis in specie facienda, corâ Ministro Dei Absolvente in Noua Lege, cum in Vetere sit facta absque Absolutione? Nam Adæ, Gen. 3. Abeli, Gen. 4. Minister erat Angelus consentibus: ait Ambr. Greg. Chryf. hom. 18 in Genes. 2. *Leu. 13. 14. Matth. 8.* Ostensio lepræ facienda Sacerdoti fuit typus Confessionis, ait Hieron. in 16. *Mat. Chryf. l. 3. de Sacerd. 3. Num. 5. Leu. 5.* Sacrificia offerebantur pro peccatis, loco satisfactionis: teste Thoma Wald. s. Antonino p. 3. 14. c. 6. § 2. & Rabinis apud Galatinū. 4. Hoc de Lazaro: *Soluite; sennite abire:* allegoricè interpretantur ad Absolutionem peccatorum S. Patres. *Ambr. l. 2. de pœn. cap. 7. August. Greg. 22. Mor. c. 13. &c.*

DICO AD I. Hæc sycophantia est. Non dicimus missos ad Confessionem: sed inde ut ex typo simili argumentum ducimus cum S. Chrylostomo & Hier.

AD II. Sacerdotium omne est ad Christum translatum; at eius executionem facit per Ministros, non per Se; sic & per hos iudicat de lepra spiritali. Ut igitur lege veteri completa lex Noua viget; sic & Sacerdotium nouum.

AD III. Non est politica; sed merè ceremonialis, & typica, nil pertinens ad laicos. Et esto; sit politica; cur non simul esse typica potest? Non igitur hoc ius legale ad Christianos pertinet; sed simile spiritale.